

Próзамondó verseny

A Kossuth Lajos Általános és Alapfokú Művészeti Iskola prózámondó versenyre hívja a tanulókat az 1848-49-es szabadságharc évfordulója alkalmából.

A versenyt Kossuth Lajos és Széchenyi István emlékére és tiszteletére rendezzük, akik elévülhetetlen érdemeket szereztek a magyar nemzet önállóságának megszerzésére és felemelkedése érdekében. Versenyünk célja a fiatalok hazafias öntudatának, nemzetünk iránti felelősségérzetének erősítése, valamint a tisztelet és nagyrabecsülés elmélyítése.

TUDNIVALÓK:

1. Az általános iskola 7. és 8. osztályos, illetve kisgimnáziumok tanulói részére hirdetünk versenyt.
2. Az előadás 1 részből áll:

Egy szabadon választott mű, amely 20 -25 sor terjedelmű legyen!

Témája: - Kossuth vagy Széchenyi bármely beszéde, előadása, levele, újságcikke

vagy

- egy XIX. századi szépirodalmi, prózai szöveg

Természetesen a választott szöveget „kivülről” kérjük előadni!

A választott szöveg egy példányát a tanuló a versenyre hozza magával!

3. A jelentkezési lapot, a nevezési díjat (500 Ft/fő), az iskola nevét, címét, telefonszámát, a résztvevők számát kérjük elküldeni **2012. március 1-ig** az alábbi címre:

4450 Tiszalök, Kossuth út 43.

Tel.: (42)- 278-343

Email: kossuthtlok@freemail.hu

A verseny időpontja: 2012. március 13. (csütörtök) 14.00

A jelentkezési lap letölthető iskolánk honlapjáról, a www.kossuth-tlok.hu oldalról is.

Az I-III. helyezett könyvjutalomban részesül.

Minden jelentkezőt szeretettel várunk, és sok sikert kívánunk!

Tiszalök, 2011. november 30.

Kicsák Béla

igazgató

Jelentkezési lap

.....
iskola neve

Ssz .	Tanuló	Évf.	Választott szöveg	Felkészítő tanár
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				

Iskolánk **versmondó versenyt** hirdet az általános iskolák 1-8. osztályos , valamint a 6 és 8 évfolyamos gimnáziumok 10-14 éves tanulói számára.

A verseny időpontja: 2012. március 14. (péntek) 9 óra
Helyszín: Kossuth Lajos Általános és Alapfokú Művészeti Iskola
4450 Tiszalök, Kossuth út 43.
Tel.: (42) 278-343

Nevezési határidő: 2012. március 01.

Nevezési díj: 500 Ft/fő, mely összeget az iskola számlájára kérjük átutalni.

Számlaszám:11744137-15444183

A jelentkezési lapokat az iskola címére kérjük elküldeni: Kossuth Lajos Általános és Alapfokú Művészeti Iskola
4450 Tiszalök, Kossuth út 43.

A nevezéseket e-mailben is elfogadjuk: kossuthlok@freemail.hu

A jelentkezési lapon kérjük feltüntetni a tanuló/k/ nevét, osztályát, a választott vers címét, a felkészítő tanár nevét.

A részvétel feltétele: 2 költemény előadása:

- egy szabadon választott vers
- egy kötelező vers:

1. évfolyam: Gyárfás Endre: Ébresztő
2. évfolyam: Szalai Borbála: A napocska tükre
3. évfolyam: Szécsi Margit: Március
4. évfolyam: Petőfi Sándor: Ki a szabadba!
5. évfolyam: Petőfi Sándor: Erdőben
6. évfolyam: Petőfi Sándor: A természet vadvirága
7. évfolyam: Petőfi Sándor: A völgy s a hegy
8. évfolyam: Petőfi Sándor: Jövendölés

A jelentkezési lap és a kötelező versek letölthetők iskolánk honlapjáról, a www.kossuth-flok.hu oldalról is.

Minden versenyző hozza magával a választott versének 1 példányát!

Díjazás: évfolyamonként az I-III. helyezett könyvjutalomban részesül, valamennyi résztvevő emléklapot kap.

Minden jelentkezőt szeretettel várunk, s eredményes szereplést kívánunk!

Tiszalök, 2011. november 30.

Kicsák Béla
igazgató

Jelentkezési lap

.....
iskola neve

Ssz	Tanuló	Évf.	Választott vers	Felkészítő tanár
.				
1.				
2.				
3.				
4.				
5.				
6.				
7.				
8.				
9.				
10.				
11.				
12.				
13.				
14.				
15.				
16.				

Kötelező versek évfolyamonként:

1. évfolyam

Gyárfás Endre: Ébresztő

Ébresztőt fújnak
fürge rigók;
ledobja kertem a
hótakarót. Ébred a hóvirág,
körültekint,
meglesi alvó
testvéreit.
Parányi harangja
messzire cseng:
- Tőzike, ibolya,
ne szenderegj!
Salamon pecsétje,
téltemető,
sáfrány és kankalin,
bújj csak elő!
Bőrlevél, jácint,
ébredjetek!
Itt az Év reggele:
a kikelet.

2. évfolyam

Szalai borbála: A napocska tükre

A napocska
bontogatta,
fésülgette sugárhaját,
csak hogy sehol
nem lelt tükröt,
hogyan megnézze benne magát.
Minden tavat,
minden tócsát
zöldesszürke páncél fedett...

"No - gondolta
a napocska -,
eltüntetem én a jeget!"
Kapta magát,
s a kék égen
egyre feljebb-feljebb hágott:
melegével
cirógatta,
dédelgette a világot.
Zsugorodni kezdett a jég,
el is olvadt egykettőre -
s a napocska

mosolyogva
nézhetett a víztükörbe.

3. évfolyam

Szécsi Margit: Március

Téli szellők fújjatok csak
játszatok a hajamon.
Olvassz havat, melengető
márciusi szép napom.

Fagyos folyó megáradjon,
vessen bimbót minden ág,
Szebb a somfa gyenge szirma
mint a szürke jégvirág.

Március van, március van.
Ember s állat érzi már,
dong a kaptár, szárnyat rezget
százezernyi kismadár.

Jó volna a nagykabátot
félredobni, s könnyeden
játszani és birkózni a
városvégi zöld gyepen.

Jó volna már munkálkodni;
arra vár a kert, mező.
Szép reményhez, szorgalomhoz
kell a fény, a jó idő.

Pacsirtának kék magasság,
vetőmagnak tiszta föld,
Jöjj el tavasz, földről, égről
már a telet eltöröld!

4. évfolyam

Petőfi Sándor: Ki a szabadba!

Ki a szabadba, látni a tavaszt,
Meglátni a természet színpadát!
Az operákban ki gyönyörködik?
Majd hallhat ott kinn kedves operát.

A természetnek pompás színpadán
A primadonna a kis fűlmile;
Ki volna, énekesnök! köztetek
Merész: versenyre kelni övele?

Megannyi páholy mindenik bokor,
Amelyben ülnek ifju ibolyák,
Miként figyelmes hölgyek... hallgatván
A primadonna csattogó dalát.

És minden hallgat, és minden figyel,
És minden a legforróbb érzelem...
A kősziklák, e vén kritikusok,
Maradnak csak kopáran, hidegen.

5. évfolyam

Petőfi Sándor: Erdőben

Sötétzöld sátoros
Erdőben járok.
Kevély tölgyfák alatt
Szerény virágok.

A fákon madarak,
Virágon méhek.
Ott fönn csattognak, itt
Lenn döngicsélnek.

Nem rengedez sem a
Virág sem a fa;
Hallgatják a zenét
Elandalodva.

Vagy alszanak talán?
Elszenderedtek?...
Megálltam én is és
Mélán merengek.

Merengve nézek a
Patak habjára,
Melynek nyílsebesen
Rohan le árja;

Fut, mintha kergetné
A felleg árnyát,
A fellegét, amely
Fölötte száll át.

Ekként kergettelek,
Ifjúi vágyak!
Árnyak valátok, el
Nem foghatalak - -

Menj, menj, emlékezet!
El is feledtem,
Hogy e magányba én
Feledni jöttem.

6. évfolyam

Petőfi Sándor: A természet vadvirága

Mit ugattok, mit haraptok
Engemet, hitvány ebek!
Torkotokba, hogy megfúltok,
Oly kemény koncot vetek.
Nyirbáljatok üvegházak
Satnya sarjadékain;
A korlátatlan természet
Vadvirága vagyok én.

Nem verték belém tanítók
Bottal a költészetet,
Iskolai szabályoknak
Lelkem sosem engedett.
Támaszkodjék szabályokra,
Ki szabadban félve mén.
A korlátatlan természet
Vadvirága vagyok én.

Nem virítok számotokra,
Árva finnyás kóficok!
Kiknek gyöngye, kényes, romlott
Gyomra mindjárt háborog;
Van azért, ki ép izléssel
Üdvezelve jön elém.
A korlátatlan természet
Vadvirága vagyok én.

Hát azért nekem örökre
Szépen békét hagyjatok;
Ugysem sok gyümölcsű munka:
Falra borsót hánynotok.
S kedvetek ha jön kötődni,
Ugy kapkodjatok felém:
A természetnek tövíses
Vadvirága vagyok én.

7. évfolyam

Petőfi Sándor: A völgy s a hegy

Ha én hegy volnék! (sóhajtott a völgy)
Ha én hegy volnék! milyen isteni
A csillagok szomszédságából
A nagyvilágra letekinteni.

Az a boldog hegy, ott uralkodik
Királyi széke dicső magasán,
Körülövedzi hódolattal
Fejét a felhő tömjénfüst gyanánt.

A kelő nap, első sugáriból,
Tesz homlokára aranykoronát,
S a lemenő palástul adja
Rá végsugárainak bíborát,

Ha én hegy volnék! itt elbújva kell
Áttengenem homályos éltemet,
A szomszédig sem láthatok, s a
Szomszédból sem láthatnak engemet. -

Ha én völgy volnék! (sóhajtott a hegy)
Ha én völgy volnék! oh milyen rideg
Ez a magasság, e dicsőség,
Amelyet tőlem úgy irigylenek.

Engem talál az első napsugár
És az utósó is rajtam ragyog,
És mégis mindig olyan puszta
És mégis mindig oly hideg vagyok.

Pillangó, harmat, csalogány, virág...
Hiába hívom, egyik sem szeret,
S mi odalenn enyelgő szellő,
Az idefönn csatázó fergeteg.

Ha én völgy volnék! élnék ott alant
A nagyvilágtól mélyen rejtve el,
S cserélgetném a boldogságot
A szép tavasz kedves szülöttivel!

8. évfolyam

Petőfi Sándor: Jövendölés

"Mondád, anyám, hogy álmainkat
Éjente festi égi kéz;
Az álom ablak, melyen által
Lelkünk szeme jövőbe néz.

Anyám, álmodtam én is egyet,
Nem fejtenéd meg, mit jelent?
Szárnyim növénnek, s átrepültem
A levegőt, a végtelent."

'Fiacskám, lelkem drága napja,
Napomnak fénye! örvendezz;
Hosszúra nyújtja élted isten,
Álmodnak boldog titka ez.' -

És nőtt a gyermek, lángra lobbant
Meleg keblén az ifjúkor,
S a dal malasztos enyh a szívnek,
Midőn hullámozó vére forr.

Lantot ragadt az ifju karja,
Lantjának adta érzetét,
S dalszárnyon a lángérmények
Madárként szálltak szerteszét.

Égig röpült a bűvös ének,
Lehozta a hír csillagát,
És a költőnek, sугarából
Font homlokára koronát.

De méreg a dal édes méze;
S mit a költő a lantnak ad,
Szívének mindenik virága,
Éltéből egy-egy drága nap.

Pokollá lett az érzelemláng,
És ő a lángban martalék;
A földön őt az életfának
Csak egy kis ága tartja még.

Ott fekszik ő halálos ágyon,
Sok szenvedésnek gyermeke,
S hallá, mit a szülő bus ajka
Kínjának hangján rebege:

'Halál, ne vidd el őt karomból,
Ne vidd korán el a fiut;
Soká ígérte őt éltetni
Az ég... vagy álmunk is hazud?...'

"Anyám, az álmok nem hazudnak;
Takarjon bár a szemfödél:
Dicső neve költő-fiadnak.
Anyám, soká, örökkön él."